

NOVA DOBA

Štev. 36.

Celje, petek 3. septembra 1937

Leto XIX.

Izhaja vsak petek ob 15. // Naročnina znaša mesečno po pošti 5 Din, v Celju z dostavo na dom po raznašalcih 5-50 Din, za inozemstvo 10 Din // Uredništvo in uprava: Celje, Strossmayerjeva ul. 1, pritličje, desno // Telefon št. 65 // Račun pri poštnem čekovnem zavodu v Ljubljani št. 10.666 //

Zavarovanje za onemoglost, starost in smrt

Vse delodajalce in delavce obveščamo, da se je pričelo s 1. septembrom 1937 izvajanje zavarovanja za onemoglost, starost in smrt.

Delodajalce pozivamo, da vse zaposleno delavstvo prijavljajo **pravčasno in s pravilnim zaslužkom**. Kdor zaposluje po § 3. zakona o zavarovanju delavcev zavarovanju podvržene osebe, ki do danes niso prijavljene, **mora prijavo izvršiti takoj, najkasneje pa v roku 8 dni od dneva vslopa v delo**. Če delavec ne bo prijavljen ali ne bo prijavljen s pravilnim zaslužkom, bo na stare dni ali pa v onemoglosti znatno na pokojninah prikrajšan. Zaradi nekaj na ta način prihranjenih dinarjev pa delavcem ne smemo zniževati že itak skromnih starostnih in onemoglostnih rent.

Dalje pozivamo vse delodajalce, da naj točno in zanesljivo izpolnjujejo prijavnice za člane. Točni podatki bodo za novo zavarovanje izredno važni, kajti samo po teh podatkih se bo ugotavljala in priznavala **pravica do rent in podpor** zavarovancem odnosno svojcem. In ker se bodo priznavale take rente in podpore šele čez pet, deset ali še več let, bodo imeli delavci zaradi ne-točnih in nepravilnih prijav in podatkov kasneje **nepopravljivo škodo**. Delavci sami naj se zanimajo, ali in kako so prijavljeni v zavarovanje.

Delodajalce in delavce prosimo, da se v lastnem interesu zanimajo za novo zavarovanje, da čitajo članke o tem zavarovanju, ki jih objavlja Okrožni urad v svojem glasilu »Delavsko zavarovanje« in v ostalih časopisih in da si zlasti vsakdo nabavi brošuro z naslovom »Zavarovanje za onemoglost, starost in smrt«, ki jo je izdal Okrožni urad in stane 2 din.

Na zavarovanju za onemoglost, starost in smrt morajo imeti prav poseben interes občine, podeželske in mestne, ker bo nosilec zavarovanja v bodoče nosil bremena starostne preskrbe delavcev. Dolžnost občin je, da s svojim vplivom in v svojem delokrogu podpirajo Okrožni urad pri praktičnem izvajanju zavarovanja.

Urad opozarja delodajalce, da bo od 1. septembra 1937 dalje vsako opustitev prijave v zavarovanje ali vsako nepravilno prijavo (nepravilen zaslužek, napačen dan nastopa dela itd.), prijavil politični oblasti v kaznovanje, česar do sedaj ni praktical.

Dolžnost kulturne Slovenije je, da vse stori, da niti en delavec na svojih plačah iz naslova zavarovanja za onemoglost, starost in smrt ne bo niti malo prikrajšan.

Okrožni urad za zavarovanje delavcev v Ljubljani.

Politični pregled

p Ogroženo slovenstvo. Na taboru fantov in mož pri Sv. Trojici v Slov. goricah je slavnostni govornik g. Marko Kranjc prikazal borbo za slovenstvo ob severni meji in je ostro nastopil tudi proti tistim, ki grede na jug, pozabijo materni jezik in, ko pridejo domov, mešajo slovenščino s hrvatskimi in srbskimi izrazi. — Tako beremo v »Slovenskem gospodarju« v letu Gospodovem 1937. z dne 1. septembra. Zares ubogi narod slovenski in njegov ogrožen jezik v Jugoslaviji. Zgodovinskemu sovražniku s severa se je pridružil sedaj še sovražnik — brat po krvi in jeziku, deloma tudi brat po veri in cerkvi — Hrvat in Srb na jugu. Bo treba res energičnih ukrepov. Pa po kaj neki hodijo naši fantje in dekleta na jug,

Bijelič

V ponedeljek 6. t. m. bo dopolnil Nj. Vel. kralj Peter II. štirinajsto leto svojega življenja. Vsa Jugoslavija gleda na svojega iskreno ljubljenega mladega kralja kot na svoj ponos in svojo največjo nado. Čez štiri leta bo mladi kralj, obdarjen z vrlinami svojih velikih prednikov, zasedel slavni prestol, s katerega je kruta usoda ugrabila njegovega herojskega očeta, Viteškega kralja Aleksandra I. Zedinitelja. Takrat bo Nj. Vel. kralj Peter II. kot najvišji izpolnjevalec svete oporoke svojega očeta prevzel težko in nadvse odgovorno breme vladarskih poslov, obdan z globoko vdanostjo in vročo

ljubeznijo vsega naroda velike, svobodne Jugoslavije.

V usodnem času, ki ga preživljamo, nam je lik mladega kralja simbol lepše bodočnosti in konstruktivnega napredka celokupnega prebivalstva in celotne države, ustvarjene z ogromnimi žrtvami našega naroda. Ob rojstnem dnevu mladega kralja se bomo v duhu zgrnili okrog njega s srčno željo, da bi rasel in napredoval tudi dalje v zdravju in v vsestranskem izpopolnjevanju vseh vrlin, s katerimi bo že čez nekaj let vladal Jugoslovenci ter jih vodil v velike, slavne in srečne dni.

Živel Nj. Vel. kralj Peter II.!

Živel naš vzvišeni kraljevski dom!

Živela krajevina Jugoslavija!

ko imamo doma tabore in fantovske kroje! Da bi Ivan Cankar še živel in prišel spet malo pogledat k Sv. Trojici v Slov. gorice, bi takim pismoukom že povedal kar jim gre.

p Omladinsko gibanje JNS je prečastitemu gospodu Petru Rešetarju pri »Slovenskem gospodarju« hudo na poti. Naj se pomiri, pa naj še on obleče slikovit krog slovenskih fantov, pa mu bo odleglo in bo postal spet borbeno in govorniško navdahnjen, da bo lahko tako prepričevalno svaril mladino pred pohujšanjem, kakor ume to edinstveno sicer le g. profesor Bitenc iz Celja z besedo in vzgledom.

p Resnica o podrtem oltarju v Vojniku. Naš prijazni Vojnik je postal v zadnjih dneh pozorišče politične borbe, ki ne izbira sredstev za dosego svojega cilja. Vojničani so sicer vajeni takih in sličnih dogodkov, vendar pa se ne morejo vživeti v najnovejši, nedeljski dogodek. Po lepi stari navadi so v Vojniku tudi preteklo nedeljo slovesno slavili farnega patrona Sv. Jerneja. Ob tej priliki gre skozi trg tudi procesija. Vsi so se pripravljali na ta dogodek in je bilo to tudi predmet zadnje seje občinskega odbora. Ker se je po trgu šušljalo, da župnik ne dopušča, da bi stal oltar v bližini hiše župana g. dr. Mikuša, je o tem razpravljal občinski odbor. Soglasno je bil sprejet sklep, da se naj skoraj stoletna tradicija ne ruši in naj stoje oltarji tam, kjer so stali leta in leta. Tako se je tudi zgodilo. Toda tržani so bili nemalo presenečeni, ko so v cerkvi s prižnice slišali, da se procesija ne bo

ustavila pri tretjem oltarju, to je pri onem blizu županove hiše, ker je namreč on opozicionalni župan in.. V nedeljo dopoldne je šla duhovščina mimo lepo okrašenega oltarja, kjer so že klečale in molile pobožne ženi-ce. Seveda je g. župnik dal postaviti v naglici še peti oltar, to je za štiri evangelije pet oltarjev! Ker odgovarja za red župan in ker je bil soglasen sklep, naj stoje oltarji tam, kjer so vedno stali, je dal g. dr. Mikuš kot župan podreti provizorični in neokrašeni oltar, kar je izvršil občinski redar. Pri tem ni prišlo do nikakih incidentov in so vsi verniki odobrvali ta ukrep. Tako se pri nas izigrava vera in se zlorablja verska čustva naših dobrih tržanov in okoličanov, ki so se kar križali v svetem strahu boječe se božje kazni. Še bolj je naše ljudstvo dirnilo, ko so potem v katoliškem »Slovenscu« čitali, da so ta neljubi dogodek povzročili neverniki, odpadniki in celo — komunisti. Toda mi in ves Vojnik ve, zakaj vse to in čemu naj bi služil ta incident, ki se je docela ponesrečil. Občina je še v rokah »brezvercev« in to boli. Toda še bo bolelo!

p Bogoskrunstvo brez primere! Tako imenuje »Slovenski gospodar« zgodbo o petem oltarju za štiri evangelije. Zgodilo se je to v Vojniku pri Celju na Jernejevo nedeljo. Kdo odgovarja za cestno policijski red v občinah, ni neznan g. župniku v Vojniku. Kdo odgovarja pred Bogom za zlorabo vere in cerkve v strankarske namene, pa ve vsa vojniška fara, ki se nad takim početjem zgraža. Živimo v letu 1937. po Kristusovem

rojstvu. Naj gospoda v duhovnih oblekah ne zamenjava sebe z Bogom, in vere s politiko in osebnim maščevanjem nad bližnjim, pa bo za cerkev in vero prav in bo tudi resnično Bogu dopadljivo!

Domače vesti

d Otvoritev novinarske razstave v Ljubljani. V sredo dopoldne je bila svečana otvoritev jesenskega Ljubljanskega velesejma, ki je ves v znaku razstave slovenskega novinarstva. Nj. Vel. kralja Petra II. kot pokrovitelja Ljubljanskega velesejma je zastopal brigadni general Dušan Dodić, vlado pa notranji minister g. dr. Anton Korošec. Zbrane častne goste, med katerimi so bili minister dr. A. Kramer kot član častnega predsedstva novinarske razstave, ban dravske banovine z najvišjimi predstavniki oblasti, zastopniki tujih držav, odposlanci mest ter najvidnejši zastopniki slovenskega gospodarskega, kulturnega in nacionalnega življenja, je pozdravil predsednik velesejma g. Fran Bonač ter orisal letošnjo jesensko prireditve. V imenu ljubljanske sekcije Jugoslovenskega novinarskega združenja je govoril njen predsednik g. Stanko Virant. Označil je, pomen novinarske razstave ter se zahvalil vsem, ki so pripomogli k njeni organizaciji. Nato je notranji minister g. dr. Anton Korošec proglasil velesejem z novinarsko razstavo za odprt. Častni gostje so si v spremstvu novinarjev in funkcionarjev velesejma ogledali najprej novinarsko razstavo, ki je na vse napravila odličnen vtis. Nato so si ogledali etnografsko-misijsko razstavo »Indija«, kjer so bili tudi posebej pozdravljeni. Sledil je ogled razstav industrije in obrti, gospodinske razstave »Materi za otroka«, cvetlične razstave in razstave malih domačih živali. Ko je bil ogled končan, so gostje prejeli tudi že prvo številko velesejskega dnevnika »Ljubljanske Novice«, urejanega in tiskanega na sami razstavi. Jesenski velesejem v Ljubljani traja do vstetega 12. septembra. Obiskovalci imajo na železnici 50% popusta.

d Obisk madžarskih zdravnikov in novinarjev. V soboto je prispelo nad 120 madžarskih zdravnikov in novinarjev preko Kotoribe v Celje, od koder so se peljali z avtobusi na Dobro, kjer so si po prisrčnem sprejemu ogledali zdravilišče. V nedeljo zjutraj so napravili izlet v okolico Dobrne, popoldne pa so odpotovali preko Celja v Rogaško Slatino, kjer so bili prav tako iskreno sprejeti. V ponedeljek so obiskali Maribor in si ogledali mesto. Zvečer so se preko Ptuja odpeljali zopet v Rogaško Slatino, od koder so se v torek popoldne vrnili na Madžarsko.

d Umri je po daljšem bolehanju v sredo v starosti 51 let primarij splošne bolnice v Mariboru g. dr. Hugon Robič. Pokojni dr. Robič je izhajal iz znane ugledne rodbine nekdanjega državnega in deželnega poslanca in deželnega odbornika Franja Robiča. Pokojni dr. Robič zapuščča soprogo, rojeno Majdičevu iz Celja, in dve hčerki. Bodi mu ohranjen časten spomin, rodbini naše iskreno sožalje!

d Plačevanje pobožniške takse od službenih prejemkov. Finančna direkcija v Ljubljani je s sledečo okrožnico opozorila davčne uprave in oddelke finančne kontrole na plačevanje pobožniške takse na službene prejemke: Da odslej o obsegu taksne obveznosti po 2. odstavku pripombe 1. k tarifni postavki 33. taksnega zakona ne bo več dvoma, se opozarja, da je Državni svet v ponovnih primerih odločil, da je treba to takso plačevati v vseh primerih, »kjer obstoji o izplačilu pismena konstatacija«. Kot taka zadostuje tudi vknjiž-

tisti, ki so jih priporočali naši nasprotniki. Nobena naša pritožba ni nikdar zalegla in nobeden naših ni bil sprejet v službo, že iz strahu, da bi denuncijanti iz nasprotnega tabora ne opravljali svojih privajenih poslov. Volitve 1. 1931. in 1933. pa volitve leta 1936. so najjasnejši dokaz za to, saj je pri vseh teh volitvah glasovalo z nasprotniki 90% uslužbencev TPD v Hudi jami. Če bi reducirali nasprotnike, sprejemali pa naše, bi bilo obratno. — Tudi na naš asfalt se je spravil »Slovenski dom«, zaenkrat še prikrito, pozneje pa seveda z natolcevanjem. Mi radi verjamemo, da asfalt ni primeren za šmiklavž in za šmiklavške vole, vemo pa, da Laško brez asfaltirane ceste ne bo moglo več biti. Če govori dopisnik, da je to najdražji asfalt, je seveda popolnoma krivo informiran, ker ne upošteva, da sta k asfaltiranju prispevala banovina in cestni odbor. Dopisnik ne ve, da je asfaltiranje naših cest prekosilo po svoji kakovosti vse druge asfaltacije in modernizacije cest, tako v Rogaški Slatini, kakor na Bledu i. dr. Bili so prvi poskusi modernizacije cest v naši banovini in Laško se lahko ponaša s tem delom. Trpežnost je seveda kratka, saj je bilo v letih termakadamska prevlaka obrabljena tako, da jo bo treba obnoviti.

Licemerci. »Slovenski dom« me v štev. 196. na grd način napada in sramoti. On dobro ve, da v tej stvari ne morem odgovoriti in dopisnik in na način, kakršnega bi dopisnik zaslužil. So namreč stvari, o katerih se v javnosti ne more razpravljati in vprav nakup graščine v Laškem je tak slučaj. Zato tudi, in ker gre za lokalno zadevo, nisem »Slovenskemu domu« odgovoril v ljubljanskih dnevnikih, marveč se poslužujem Vašega c. lista. Iz nasprotnega dopisa je razvidno, da hoče očitati meni pa tudi še drugim, da sem hotel, če že ne goljufati občino, pa vsaj pri vsej kupčiji nekaj zaslužiti in da gre sedanjemu podžupanu zasluga, da se moje nakane niso posrečile. — Nima na razpolago občinskega arhiva, kakor ga ima dopisnik »Slovenskega doma«, in moram odgovarjati le iz svojega spomina. Lastnik graščine je stavil 5. januarja 1935. ponudbo, da proda poslopja, izvzemši vrt, za 1.900.000 din, torej brez gozda in brez travnika. V svojem dopisu je grof V. takrat sporočil, da je dal poslopja oceniti po svojih zaupnikih in da so bila cenjena na 1.250.000 din. Tudi občina je dala oceniti poslopja menda po stavbeniku R., ki jih je ocenil, kolikor se spominjam, na okroglo 1.200.000 din. Ponudbo grofa V. sem predložil občinskemu odboru ter priporočal, da se graščina kupi, in sem svoj predlog vsestransko utemeljil. Razlogov danes ne morem navajati, ker ne spadajo v javnost. Ko občinski odbor ponudbe ni sprejel, sam lastniku graščine priporočal, naj stavi nižjo ponudbo in sicer menda 700.000 din. Na to dopis je grof V. odgovoril, da nikakor ne more pristati na moj predlog, ker ta še daleč ne dosega minimalnega zneska, na katerega je bil itak pripravljen svojo ponudbo znižati. Vendar je vpošteval moj nasvet v toliko, da je znižal kupnino na 840.000 din. — Ko so pričela pogajanja z erarjem, je dal tudi erar po svojih izvedencih poslopja oceniti in je bila cenitev približno enaka oni stavbenika R., le za malenkostno vsoto nižja. Končno je grof V. stavil ponudbo erarju za poslopja brez skladišča 700.000 din. Trudil sem se na vse strani in podvil vse mogoče korake, da bi pomogel občini do uradnega poslopja, dobro vedoč, da je to vprašanje življenjskega pomena za Laško. Seveda so ostali ti koraki vsled zlohotnega početju izvestnih temnih elementov in Laškem, ki so povsod iskali sredstev in imeli edini cilj mene očrniti in ogrditi, brezuspešni. Bodočnost bo pokazala, da sem imel jaz prav. Pa še v novejšem času sem priporočal g. grofu V., naj bo popustljiv napram občini v pogledu

cene. Zopet sem mu dal nasvete in nasvetoval ceno, na katero ni hotel pristati, ki pa je za 100.000 din nižja, nego ona, ki jo ima občina v rokah v najnovejši ponudbi. Stori sem to ne glede na okolnost, da gospodarijo na občini novi ljudje, ki bodo skušali izkoriščati proti meni tudi to diferenco, ki jo bom jaz v korist občine izposloval. Tega sem od omenjenih temnih elementov itak naveden. — Tako prikrito, da se dopisnika »Slovenskega doma« ne more gnati pred sodnika, omenja tudi vrtno parcelo in pa ribolov. Vrtna parcela je bila že od vsega začetka izključena iz vseh prodajnih ponudb, ker je bila že leta 1929. zagotovljena poznejšemu kupcu. Zadevno je bil že leta 1933. sklenjen obvezen dogovor s prodajalcem, predno sta sploh ponudila svoje posestvo občini ali drugim v nakup. Zemljeknjižni prepis se je seveda izvršil pozneje, ker se prej zaradi obstoječe fideikomisarične vezi ni mogel izvršiti. Grof je tudi vrtno parcelo ob Savinji prodal in se menda vendar ne bo trdil, da je tudi kupec te parcele spadal med grofove posredovalce. — Isto velja za ribolovne pravice. Ribarsko društvo v Celju je ponudilo za nje prvotno 20.000 din, pozneje pa zvišalo ponudbo na 25.000 din. Mene so Laščani, tudi iz nasprotnih vrst, večkrat prosili, naj bi te pravice ostale v laških rokah in sem iz tega razloga ponudil grofu V. 25.000 din, kar je bilo sprejeto in tudi plačano. Izrečno je poudaril in tudi grof V., da te pravice proda meni kot svojemu več kot 15-letnemu zastopniku in svetovalcu, ki mu je brezplačno opravljaj vse zadevne posle, četudi ve, da so ribolovne pravice po njegovem mnenju več vredne. Ribarsko društvo v Celju je drugega mnenja. Sicer pa bo v najkrajšem času uveljavljen nov ribarski zakon, delitev v revirje in oddaja v zakup — takrat pa si bo dopisnik »Slovenskega doma« lahko privoščil tudi ribarstvo. Naj mi Laščani oprostijo, da sedaj ne odgovorim tako, kakor bi »Slovenski dom« in njegov dopisnik zaslužila, in to z ozirom na košljivost vsega tega vprašanja. —

I Žrtev Savinje. V sredo 1. t. m. proti večeru so potegnili v Psarjah pri Laškem iz Savinje žensko truplo, ki je že dalje časa ležalo v vodi. Domneva se, da je utopljena neka Marija Petinjak iz Podvina pri Laškem, ki je odšla že 26. avgusta od doma in je verjetno v temi ali pa pod vplivom napada padavice padla v Savinjo ter utonila.

I Iz Laškega je odšel na Jesenice ključavničarski pomočnik g. Jože Ojsteršek iz Rimskih toplic, marljiv in sposoben delavec ter dober tovariš. Ves prosti čas je posvetil delu v naprednih organizacijah. Na novem službenem mestu mu želimo kar največ uspehov.

I Radio-termalno kopališče v Laškem je v ponedeljek zaključilo glasbeno reportažo iz naših letovišč za radijsko kratkovalovno postajo v Beogradu. Oddaja je bila od 21.45 do 22.30 v zdraviliški dvorani v Laškem. Moški zbor pevskega društva »Oljke« iz Celja je pod spretnim vodstvom pevovodje g. Cirila Preglja odlično zapel Adamičevo »Zdravico«, nato pa 7 narodnih pesmi v priredbi Adamiča, Deva in Preglja, ki jih je številno občinstvo tople sprejelo. Splošna sodba je bila, da je »Oljka« zelo dostojno predstavila inozemstvu našo narodno pesem. Spored je tudi obogatil priljubljeni baritonist g. Tone Petrovič, ki je ob izvrstni klavirski spremljavi kapelnika g. dr. Danila Švare zelo učinkovito zapel tri samospeve (Premrl, Gerbič in eno narodno). Gostje in domačini so bili z izvajanjem vsega sporeda zelo zadovoljni. Tudi prenos je dobro uspel.

I Kino Laško bo predvajal 4. in 5. t. m. vso Laško zanimiv in apert film, poln romantike orientala: »Skozi puščavo« po znamenju romanu Karla Maya. Dne 7. t. m. zvečer ter na praznik 8. t. m. popoldne in zvečer se bo predvajal največji in najlepši

ŠOLSKE KNJIGE

FRANC LESKOVŠEK, CELJE, GLAVNI TRG 16

film Grete Garbo: »Pisani pajčolan«. Opozorite na to vse prijatelje in znančce. Pri obeh filmih tednik.

Hrastnik

h Sokolsko društvo bo priredilo v proslavo rojstnega dne Nj. Vel. kralja Petra II. na predvečer, v nedeljo 5. t. m. Stafetni tek z baklami h kresu na Dacarjev hrib. Dne 6. t. m. bre v hrastarju hrubi maša zahvalnica, katere se bo udeležila deputacija Sokolov v krojih s praprom. Po maši bo slavnostna seja v Sokolskem domu, obvezna za vse članstvo. — Dne 1. t. m. je bil v Sokolskem domu odprt prvi zvočni kino. Društvo je dalo aparat prenove in dvocrano preurediti tako, da se je zvok izboljšal.

Dol pri Hrastniku

o Ustanovni občni zbor krajevne mladinske organizacije JNS za Hrastnik-Dol bo v nedeljo 5. t. m. ob 9. dopoldne na Dolu v dvorani g. Antona Drakslerja (na pošti). Zbora se bodo udeležili narodni poslanec g. Milan Mravlje ter zastopniki banovinske in sreske organizacije JNS. Dolžnost vsakega člana je, da se zanesljivo udeleži občnega zbora.

Ob pričetku novega šolskega leta

knjigarno in veletrgovino s papirjem

KARL GORIČAR VDV. - CELJE

Kralja Petra cesta 7-9

kjer si preskrbite šolske knjige — nove ali antikvarične — aktovke, nahrbtnike, vse vrste šolskih zvezkov in ostale šolske potrebščine. Nalivna peresa z zlatim peresom že od din 35- naprej. — Kupujemo tudi antikvarične šolske knjige!

Brivski vajenec

se sprejme. Riko Grobelnik, Celje.

Sobo

oddam gospodu takoj na Aleksandrovem trgu 4. v Celju

Na stanovanje in hrano

se sprejme dijakinja. Naslov v upravi lista.

Služkinjo

ki zna tudi kuhati in šivati, iščem. Naslov v upravi lista pod »Lahka služba«.

Trgovski uradnik

star 40 let, po rodu iz Maribora, v vseh pisarniških delih popolnoma verziran, izkušen organizator, sedaj v neopovedani službi, išče zaupno mesto kot vodja podružnice, nemško-hrvatski korespondent, knjigovodja bilancist, pri industrijskem podjetju v Sloveniji. Dopi naj se blagovoljno poslati pod »Zanesljiv 100« na Publicitas d. d., Zagreb, Ilica 9.

Kam hitiš, prijatelj? — V znano knjigarno

„DOMOVINO“

Celje, Kralja Petra c. št. 45, kjer dobim poleg novih tudi stajljene šolske, leposlovne, znanstvene knjige in v veliki izbiri vse ostale šolske potrebščine, kakor: cenena nalivna peresa, risalno orodje, aktovke, papir vseh vrst, razna črnila in tuše itd. Razen tega si ugodno nabaviš vsakovrstna nova in antikvarična glasbena dela ter šole za vse instrumente. Pridi in prepričaj se, prijatelj, da je postrežba solidna in točna!

Franjo Dolžan - Celje

kleparstvo, vodovodne instalacije, strelovodne naprave

Za kresijo 4
Telefon 245

Prevzema vsa v zgoraj navedene stroke spadajoča dela in popravila — Cene zmerne — Postrežba točna in solidna

za osnovne, meščanske in srednje šole, monopolne zvezke, risalne in pisalne potrebščine kupite zelo ugodno v knjigarni in trgovini s papirjem

Gospodarstvo

g Signiranje hmelnja. Banska uprava dravske banovine je z odlokom z dne 21. avgusta 1936. odvzela Javni oznamovalnico za Hmelj pri Hmeljarni v Žalcu pravico signiranja hmelnja. To pravico je ta ustanova skozi več desetletij vzorno v korist savinjskega hmeljarstva izvrševala. Proti tej odločbi banske uprave se je Hmeljarna dne 10. septembra 1936. pritožila na ministrstvo za kmetijstvo in na ministrstvo trgovine in industrije. Narodnemu polancu g. Ivanu Prekoršku, ki je v zaščito interesov savinjskega hmeljarstva ponovno posredoval pri pristojnih ministrstvih, je bilo te dni sporočeno, da je ministrstvo trgovine in industrije pod II. Br. 30.984-S z dne 20. avgusta 1937. ukrep banske uprave potrdilo ter pritožbo Hmeljarne v Žalcu zavrnilo. Tako je bila torej po skoro enem letu ta pritožba vendarle rešena ter je sedaj odprta pot tožbe na Državni svet.

Oglašujte!

3 sobno stanovanje

se odda s 1. novembrom mirni stranki brez otrok. Naslov v upravi lista.

Prav dobro in aromatično

praženo kavo

dobite v specerijski trgovini

Karl Loibner Telefon 120
Kralja Petra c. 17 - pri „Zvoncu“

Pozor!

Kupujte otrokom samo **HIGIJENSKO PERESNICO!**

Higijenska peresnica čuva oči!
Higijenska peresnica ima držalo za knigo!
Higijenska peresnica ima ravnilo!

Kdo ima Higijensko peresnico, ne krivi pri prepisovanju hrbtnice. Cena din 14-.

Dobi se v knjigarnah „Domovina“, Karl Goričar vdv., Mohorjevi knjigarni in knjigarni Slomskeve tiskovne zadrage v Celju.

Krasno meblovano sobo

skoraj v sredini mesta, na solčni legi, brez šuma in prahu, oddam državni ali zasebni uradnici. Naslov v upravi lista.

DENAR in čas

pristediti, ako pri slikanju in pleksanju uporabljate prvovrstne

B A R V E
S. HOLOBAR, trgovina barv, CELJE